

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/420/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210533
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612210533.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy 330,- eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/191/2012-81 zo dňa 19. januára 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 8C/191/2012-81 zo dňa 19. januára 2015 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa rozsudok odôvodnil s poukazom na ustanovenia zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov a vykonané dokazovanie, na základe ktorého mal preukázané nasledovné skutkové a právne skutočnosti :

V predjednávanej veci si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovú ujmu vo výške 330,- eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý mal spočívať v prieťahoch v konaní, pretože nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora o vydání poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena. Žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup Okresného súdu Liptovský Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 15226/10, následne vedenej exekučným Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7Er/1417/2010. Žalobca tvrdí, že k povereniu súdneho exekútora došlo dňa 09.02.2011, v omeškaní dlhšom viac ako 6 mesiacov. Z pripojené spisu značky 7Er/1417/2010 bolo preukázané, že tamojšiemu súdu bola dňa 09.12.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie 1.138,95 eur s príslušenstvom a o tejto žiadosti bolo rozhodnuté udelením poverenia dňa 09.02.2011, teda 62 dní po jej doručení. Tvrdenie žalobcu o omeškaní s vydaním poverenia trvajúcim viac ako 6 mesiacov je teda hrubo zavádzajúce a nepravdivé. Súd nemohol vydať poverenie na vykonanie exekúcie skôr, než bol o to požiadany súdnym exekútorom, ktorého viaže lehota 15 dní na predloženie návrhu súdu. Ako vyplýva z uvedeného súdneho spisu,

k doručeniu poverenia súdному exekútorovi došlo 04.04.2011 spolu s uznesením zo dňa 14.03.2011 o čiastočnom zastavení exekúcie. Vydanie poverenia v uvedenom čase sa spravovalo § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010, v zmysle ktorého ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; to neplatí v prípade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Aj keď uvedená právna úprava nehovorí expressis verbis o rozhodcovských rozsudkoch, tieto rozhodnutia nie je možné vynechať z režimu ich preskúmania súdom. Pri vydávaní poverenia súd postupoval chrániac žalobcu v pozícii oprávneného pred prijatím bezdôvodného obohatenia so všetkou opatnosťou dodržiujúc nielen vnútroštátnu právnu úpravu, ale aj komunitárne právo, ktorým je od 01.05.2004 Slovenská republika viazaná. Neprehliadnuteľným je aj fakt, že exekučné konanie bolo zastavené uznesením č.k. 7Er/1417/2010-48 zo dňa 28.09.2012, právoplatným 19.03.2013, po zistení neexistencie platne dohodnutej rozhodcovskej doložky. Vzhľadom na nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, ktorý je nevyhnutným predpokladom o nároku podľa zák. č. 514/2003 Z.z. bolo preto nadbytočným vykonávať akékoľvek ďalšie dokazovanie o jednotlivých atribútoch zodpovednostného právneho vzťahu alebo výšky škody. Preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., keď v konaní úspešný žalovaný podal písomný návrh na prisúdenie náhrady vzniknutých trov, no tieto v zákonnej lehote nevyčísli.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata navrhovateľových odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f)),
- b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodol vylúčený sudca (§205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g),
- c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h),
- d/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností § 205 ods. 2 písm. c),
- e/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f).

V dôvodoch odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudca, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie veci, je potrebné ho z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladal v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa odvolateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu). Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritorne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Podľa neho súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Preto s poukazom na vyššie

uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ust. v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažoval odvolací súd za dôvodné, a preto nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie. Najmä námietku navrhovateľa, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal nepochybne preukázané, že okresný súd nariadil pojednávanie na deň 19. januára 2015. Právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 08. januára 2015. Podaním zo dňa 16.01.2015 sa ospravedlnil z pojednávania a požiadal o odročenie z dôvodu, že v tomto konaní zaslal návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach. V zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. teda boli splnené podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko účastník nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu.

K odvolaciemu dôvodu, že rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. februára 2013, z ktorého vyplýva, že sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Jana Halušková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 8C/191/2012. Preto s poukazom na uvedené neobstojí námietka žalobcu, že zákonnú sudkyňu JUDr. Janu Haluškovú bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z tvrdení žalovanej, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z uvedeného exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z.

S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, keď v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa nezistil žiadne pochybenie, preto ho z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, no náhradu trov odvolacieho konania nenavrhol nahradiť, preto jej ich odvolací súd nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.